

Πτωχός τω πνεύματι - Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Τι θα πει πνευματική φτώχεια; Όλοι σας έχετε δει ανθρώπους που είναι φτωχοί κι άποροι. Για να περιγράψουμε την πνευματική φτώχεια λοιπόν ας εξετάσουμε πρώτα την υλική φτώχεια, ώστε από τα όμοια να φτάσουμε σε μία σωστή εξήγηση.

Άπορος, όπως το λέει κι η λέξη, είναι εκείνος που δεν έχει τίποτα. Ο,τι μπορεί να ελπίζει πως θα λάβει θα έρθει μόνο από την ευσπλαχνία των άλλων. Ούτε ένα κομμάτι ψωμί για να χορτάσει την πείνα του δεν έχει η κάτι για να ξεδιψάσει τη

δίψα του, που το έχουν άφθονο όλοι οι άνθρωποι. Δεν θα είχε κατάλυμα. Δεν θα είχε τίποτα να ντύσει τη γύμνια του αν κάποιος φιλεύσπλαχνος δεν τον λυπόταν και δεν του αγόραζε ρούχα. [...] Όλοι τον περιφρονούν και τον κοροϊδεύουν λες κι έχουν να κάνουν με σκουπίδια, αν και στα μάτια του Θεού κάποιοι φτωχοί μπορεί να λάμπουν όπως ο χρυσός στο χωνευτήρι.

Ας προσπαθήσουμε τώρα να μεταφέρουμε αυτά τα φυσικά χαρακτηριστικά του φτωχού και άπορου σε κάποιον που είναι «πτωχός τω πνεύματι». Μιλάμε για τον άνθρωπο που παραδέχεται πως είναι πνευματικά φτωχός, που ομολογεί πως δεν έχει τίποτα δικό του· περιμένει τα πάντα μόνο από το έλεος του Θεού. Είναι σίγουρος πως ο ίδιος δεν μπορεί ούτε να σκεφτεί μα ούτε και να επιθυμήσει κάτι καλό, αν δεν του δώσει ο Θεός ένα καλό λογισμό ή μία καλή έμπνευση. Είναι πεπεισμένος πως χωρίς τη χάρη του Χριστού δεν μπορεί ούτε μία καλή πράξη να κάνει. Τον εαυτό του τον λογαριάζει σαν τον χειρότερο και τον πιο αμαρτωλό απ' όλους. Κάθε φταίξιμο το ρίχνει στον εαυτό του και δεν κρίνει ποτέ τους άλλους. Ομολογεί πως το ένδυμα της ψυχής του είναι λερωμένο, βρώμικο, τελείως άχρηστο. Δεν παύει να ικετεύει τον Κύριο να καθαρίσει το χιτώνα της ψυχής του και να τον ντύσει με τον άφθαρτο χιτώνα της δικαιοσύνης. Προσπαθεί πάντα να καταφεύγει κάτω από τα φτερά του Θεού. Πουθενά αλλού δεν μπορεί να βρει ασφάλεια, παρά μόνο στον Κύριο. Ο,τι κι αν έχει το λογαριάζει σαν δώρο του Θεού. Γι' αυτό τον ευχαριστεί και τον δοξολογεί διαρκώς, μα και δίνει μέρος από τα ελέη του Θεού σ' εκείνους που του ζητούν. Αυτός είναι ο «πτωχός τω πνεύματι».

Τέτοιος φτωχός πνευματικά είναι πραγματικά μακάριος κι ευτυχισμένος, όπως είπε ο Κύριος. Γιατί όπου υπάρχει ταπείνωση, όπου υπάρχει ομολογία της φτώχειας και της αθλιότητας, εκεί υπάρχει κι ο Θεός. [...] Σ' αυτούς τους πνευματικά φτωχούς ήρθε ο Κύριος για να φέρει το χαρμόσυνο άγγελμα του ευαγγελίου της βασιλείας του Θεού. Πρόσεξε: λέει στους πνευματικά φτωχούς κι όχι στους πλούσιους, γιατί η υπερηφάνειά τους απομακρύνει τη χάρη του Θεού, και τότε μοιάζουν με σπίτι άδειο και βρώμικο. Οι άνθρωποι δεν απλώνουν το χέρι τους για να βοηθήσουν και να ελεήσουν εκείνους που είναι πραγματικά φτωχοί και ζητούν απεγνωσμένα τα βασικά αγαθά; Τότε, πως δε θα δείξει πολύ περισσότερο ο Θεός το έλεος και την πατρική του φροντίδα στους πνευματικά φτωχούς που τον επικαλούνται και δε θα τους γεμίσει με τ' αμέτρητα πλούτη Του; [...] Ο άνθρωπος, εκεί που ήταν ουράνιος, αιχμαλωτίστηκε από το διάβολο κι έγινε επίγειος, εγκλωβίστηκε στην εγκόσμια ματαιότητα. Οι απλοί άνθρωποι έγιναν πονηροί, οι καλοί έγιναν κακοί, οι ταπεινοί υπερήφανοι, οι αγνοί αμαρτωλοί. Άνθρωποι που πριν ήταν δυνατοί για κάθε αγαθό, άγιο κι αληθινό, τώρα έγιναν αδύναμοι, δεν μπορούν να κάνουν τίποτα καλό. Αγωνίζονται να διαπράξουν κάθε πονηρό έργο, για να δικαιωθεί η Γραφή που λέει «Ότι έγκειται η διάνοια του ανθρώπου επιμελώς

επί τα πονηρά εκ νεότητος αυτού» (Γεν. η 21). Μόνο η πνευματική φτώχεια και η σοφή ταπείνωση μπορούν να φέρουν τη βασιλεία του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων.

ΠΗΓΗ : Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης, Οι Μακαρισμοί, Δέκα ερμηνευτικές ομιλίες, Αθήνα 2005.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr